

[Larsen (Bjerre).]

ærede Minister for offentlige Arbejder og bede Ministeren have sin Opmærksomhed henvendt paa det Arbejde, der i Øjeblikket foretages i Rute- og Fragtbilnævnet. Jeg undlader ikke at gøre opmærksom paa, at Landsforeningen for automobilkørende Fragtmænd i sidste Rigsdagssamling gennem mig indbragte en Udtalelse til den højtærede Regering og Rigsdag. I denne Udtalelse blev der givet en Fremstilling af, hvor vanskeligt det vilde komme til at se ud for disse Folk, hvis Ministeren og det nedsatte Nævn gik for aggressivt til Værks. Samme Forening har i Aar henvendt sig til mig og flere Medlemmer af dette høje Ting og udtalt sig med Ængstelse om den Fremtid, der ventede deres Erhverv.

Jeg forstaaer saa udmærket godt denne Ængstelse hos disse Mennesker, thi Loven om Omnibus- og Fragtmandskørsel kan meget let faa uheldige Konsekvenser. Hvis Ministeren og Udvalget vil, kan der ske det, at omtrent alle bestaaende Ruter nedlægges, og skulde det blive saaledes, at den ene Fragtmandsrute efter den anden nedlægges, ødelægges et Erhverv, der for manges Vedkommende meget nøjsommeligt er bygget op.

Mange af disse Fragtruter er begyndt for Aar tilbage, før der var Biler, med Hestekøretøj, som har givet deres Indehavere deres Udkomme gennem Aarene. Tiden førte saa med sig, at Hestekøretøjet blev erstattet af Bilen, men Forretningen gik fremdeles tilfredsstillende. Hvis nu Nævnet siger Stop til Ruten, er disse Menneskers Erhverv brudt sammen, og de drives da over i den Lejr, hvor alt for mange er kommet i de senere Aar, i Arbejdsløshedens Lejr. Netop nu afgøres disse Menneskers Fremtid, nu ligger det Spørgsmaal for, om de skal drives fra deres Erhverv og ud i Arbejdsløsheden, i Haabløsheden.

Hvad angaar Banernes forøgede Trafik, mener jeg, at Trafikken ikke vil stige, thi Fragtruterne erstattes af Biler fra Købmændene, fra Møllerne, fra Bagerne og andre forretningsdrivende, der da selv vil besørge deres Fragtkørsel.

Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister, og henstiller meget indtrængende, at overveje de af mig nævnte Forhold og ud fra disse Betragtninger tage en meget skønsom Stilling til de indsendte Ansøgninger om Kørsel paa disse Fragtruter.

Hvis Loven kommer til at virke saaledes, at den ene efter den anden af Fragtruterne nedlægges, skyder man over Maalet,

og jeg maa da indtage det Standpunkt — det tror jeg ogsaa vil gælde mit Parti —, at hvis Loven bevirker denne Forstyrrelse i Erhvervet, som Landsforeningen for automobilkørende Fragtmænd nærer Ængstelse for, maa der snarest muligt foretages en Revision af Loven.

Efter at jeg nu saaledes har omtalt Forholdene indenfor Sindssygehospitalerne og henstillet til Sundhedsministeren og Finansministeren at tage disse Spørgsmaal under Overvejelse og ligeledes henstillet til den højtærede Minister for offentlige Arbejder at tage det sidstnævnte Spørgsmaal under Overvejelse, skal jeg paa Grund af den fremrykkede Tid ikke opholde Tingets Medlemmer længere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Lou: Det ærede Medlem, der nu talte, var inde paa at omtale Pladsmangelen paa vore Sindssygehospitaler, Sindssygelægernes Erklæring og i det hele taget holde den Tale, det ærede Medlem Fru Elna Munch holdt forleden Dag. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, om han nogen Sinde har læst Sundhedsministerens udmærkede Redegørelse for Pladsmangelen paa vore Sindssygehospitaler, og om det ærede Medlem overhovedet ved, at Pladsforholdene i Danmark er bedre end i det højtpriste Sverige, og endelig, at naar vi ikke er skredet hurtigere frem, beror det paa, at vore økonomiske Forhold er i det Leje, de er i Øjeblikket. Men hvad siger det ærede Medlem til Sundhedsministerens udmærkede Redegørelse?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) har Ordet for en kort Bemærkning.

Larsen (Bjerre): Maa jeg have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Johannes Lou, at Sundhedsministerens Redegørelse har jo ikke bedret Forholdene. Man maa jo have lige saa godt Lov til at bygge paa den Beretning, der er udgivet af Foreningen for danske Sindssygelæger om, hvorledes Forholdene er, som paa den, den højtærede Sundhedsminister har udgivet. Ser man paa denne Beretning fra danske Sindssygelæger, som dog er dem, man efter min Formening bedst kan stole paa og bygge paa, da de har Forholdene for Øje, og man samtidig har hørt, hvorledes Læger andre Steder, der ikke er Sindssyge-